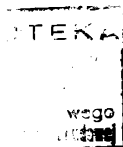

3 września 1928 r.

E056 67/22

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 7691.

Kl. 68 a 106.

Ioan Zsigmond
(Cluj, Rumunja).

Kłódka.

Zgłoszono 5 sierpnia 1926 r.

Udzielono 31 maja 1927 r.

Pierwszeństwo: 5 sierpnia 1925 r. (Rumunja).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest kłódka, której budowa różni się od znanych dotychczas kłódek, nadaje się do wyrobu masowego i umożliwia stosowanie znacznej ilości kształtów klucza.

Kadłub kłódki składa się z pewnej ilości metalowych płytek (fig. 1), leżących jedna na drugiej i zaopatrzonych w otwory do pałaka zamka, do klucza oraz do płaśskich zatrzymów.

Zatrzymy posiadają kształt małych krążków (fig. 2), obracających się około wspólnej osi przy przechodzeniu przez nie trzonu klucza. Obwód tych krążków jest linią łamaną, która składa się z dwóch części, wypukłych w kształcie łuku koła, i z dwóch wklęsłych lub prostych części, przy czym części każdej pary są średnicowo

przeciwległe. W środku każdego z tych krążków znajduje się wąska szczelina, w którą wchodzi klucz. Położenie tych otworów zmienia się od krążka do krążka tak, że przy nałożeniu tych krążków jeden na drugi podłużne boki szczelin tworzą powierzchnie śrubowe; pewna ilość krążków umieszczona jest w odpowiednich otworach metalowych płytek, tworzących kadłub kłódki.

Kłódka jest otwarta, gdy zatrzymy obrócone są w ten sposób, że części wklęsłe ich obwodu leżą nawprost pałaka, umożliwiając jego wyciągnięcie. Zatrzymy obracane są przez wprowadzenie do ich wąskich szczelin trzonu klucza o kształcie śrubowym. Zatrzymy te przyjmują położenie otwarte dzięki temu, że kąt położenia o-

tworu każdego zatrzymu odpowiada kątowni skreńcenia na odpowiedniej wysokości śrubowego trzonu klucza całkowicie wprowadzonego.

Gdy kłódka jest zamknięta, części wypukłe obwodów zatrzymów wchodzą w odnośne wykroje pałaka. Zamknięcie uskutecznia się wprost przez wyciągnięcie klucza, przyczem zatrzymy po zupełnem usunięciu klucza zachowują położenie, zależne od kąta skreńcenia końca trzonu klucza. Ten kąt skreńcenia powinien się różnić od kąta położenia długich i wąskich szczelin zatrzymów, gdy znajdują się one w położeniu otwartem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kłódka z wyciąganym pałakiem, którego dłuższe ramię posiada wycięcia do płaskich zatrzymów ułożonych jeden nad drugim i pokreńcanych odpowiednio podczas przesuwania klucza, znamienna tem, że każdy zatrzym jest luźno umieszczony w otworze płaskiej płytki, przechodzącej przez cały kadłub kłódki prostopadle do dłuższego ramienia jej pałaka, i oddzielony od sąsiedniego zatrzymu zapomocą po-

dobnej płytki z otworem mniejszym do trzonu klucza.

2. Kłódka według zastrz. 1, znamienna tem, że każdy płaski zatrzym posiada pośrodku wąską szczelinę do klucza oraz odpowiedniego kształtu obwód, którego dwa przeciwległe jednakowe łuki służą do ryglowania pałaka i do prowadzenia zatrzymu przy jego pokreńcaniu w okrągłym otworze płytki kadłuba, zaś dwa jednakowe przeciwległe zagłębienia umożliwiają wyciągnięcie pałaka, gdy znajdują się naprzeciw jego wycięć, przyczem położenie wąskiej szczeliny względem zagłębienia na obwodzie inne dla każdego zatrzymu jest takie, by przy kompletnem wsunięciu klucza każdy zatrzym pokreńcił się w położenie otwarcia.

3. Klucz do kłódki według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że jego trzon jest skreńcony z paska metalowego w wydłużony kształt śrubowy o znacznym skoku, przyczem kąt skreńcenia końca klucza różni się od kąta położenia wąskich szczelin zatrzymów w ich położeniu otwarcia.

I o a n Z s i g m o n d

Zastępca: W. Kolisko,
adwokat.

Fig. 1

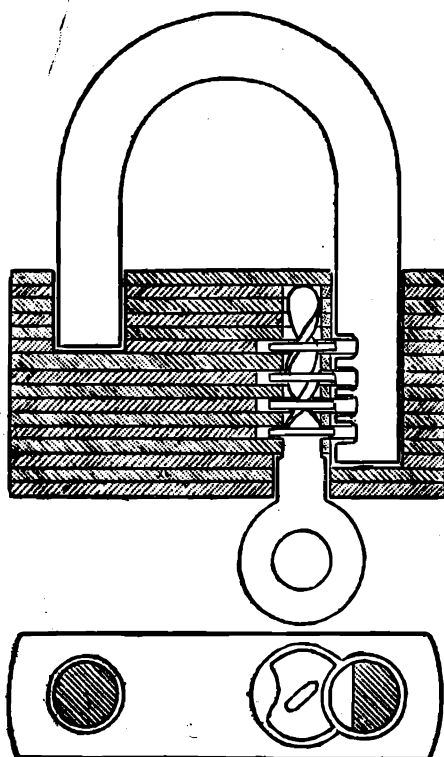

Fig. 2

